

GNK DINAMO VS SK RAPID WIEN

U zadnjih 15 sezona Dinamo je 14 puta izborio plasman u skupinu Uefinih natjecanja i iznimno smo ponosni na taj doseg ponajprije zato što dokazuje kontinuitet i visoke standarde kakve je klub nametnuo u bližoj povijesti. Iznimno nam je drago da smo, nakon tri odigrana kola, na dobrom putu ponovno izboriti plasman u proljetni dio natjecanja što bi bio dodatni bonus na Dinamovu europskom putu.

Prošle sezone smo povijesnim preokretom u maksimirskoj utakmici protiv Tottenhama, uz dojmljivu izvedbu i gromkih 3-0, u velikom stilu zaokružili sjajnu europsku sezonu u kojoj je naš klub izborio plasman u četvrtfinale UEFA Europa lige. Gledamo li doseg u sva tri službena natjecanja, dakle u domaćem prvenstvu i Kupu kao i europskim nadmetanjima, možemo reći da je iza Dinama možda najuspješnija sezona u klupskoj povijesti. Ne samo da smo suvereno osvojili prvo mjesto u skupini Europa lige, i to bez poraza, već smo izborili plasman u četvrtfinale preokretom protiv iznimno snažnoga Tottenhama, jednoga od favorita za osvajanje pokala.

Ideja o kontinuiranom uzlaznom dijagramu i stalnoj nadogradnji temelj je današnjega Dinama. Kreirali smo stabilan srednjoeuropski klub s ciljem izgradnje, očuvanja i nadogradnje čvrstoga sustava na svim razinama, u poslovno-ekonomskom, organizacijskom i sportskom segmentu.

Cijeli je taj proces, dakako, vidljiv i priznat i izvan hrvatskih granica što se ne reflektira samo na pukoj statistici i rezultatima, već i u odnosu s ostalim sportskim i poslovnim subjektima i samom imidžu našega kluba.

Stvorili smo platformu na kojoj je GNK Dinamo upisao najdužu seriju klupskih trofeja, iznjedrio povijesne generacije igrača, koje su nosile nacionalnu reprezentaciju i do finala Svjetskog prvenstva. Ponosni smo i na to što smo svojim rezultatima uvijek dizali i ugled našega grada i što naš Zagreb i Hrvatsku vežemo za najznačajnija sportska zbivanja u Europi pa i u svijetu.

Predsjednik Mirko Barišić

UVODNIK

UEFA Liga prvaka 1. pretkolo

Dinamo – Valur 3-2
 Strijelci: 1-0 Ademi (8.),
 2-0 Majer (41. - 11m),
 3-0 Ademi (72.),
 3-1 K. Sigurdsson (87.),
 3-2 Adolphsson (89.)

Valur – Dinamo 0-2
 Strijelci: 0-1 Ivanušec (31.),
 0-2 Oršić (88.)

UEFA Liga prvaka 3. pretkolo

Dinamo – Legia 1-1
 Strijelci: 1-0 Petković (59.),
 1-1 Muçi (82.)

Legia – Dinamo 0-1
 Strijelac: 0-1 Franjić (20.)

UEFA Liga prvaka 2. pretkolo

Dinamo – Omonoia 2-0
 Strijelci: 1-0 Majer (65.),
 2-0 Jakić (81.)

Omonoia – Dinamo 0-1
 Strijelac: 0-1 Menalo (78.)

UEFA Liga prvaka Play-off

Sheriff – Dinamo 3-0
 Strijelci: 1-0 Traore (45.),
 2-0 Kolovos (54.),
 3-0 Traore (80.)

Dinamo – Sheriff 0-0

1. kolo, 16. rujna:

Dinamo – West Ham United 0-2
 Strijelci: 0-1 Antonio (22.),
 0-2 Rice (50.)

Rapid Wien – Genk 0-1

3. kolo, 21. listopada:

Rapid Wien – Dinamo 2-1
 Strijelci: 1-0 Grüll (9.), 1-1 Oršić (24.),
 2-1 Hofmann (34.)

West Ham United – Genk 3-0

5. kolo, 25. studenoga:

Dinamo – Genk
Rapid Wien – West Ham United

2. kolo, 30. rujna:

Genk – Dinamo 0-3
 Strijelci: 0-1 Ivanušec (10.),
 0-2 Petković (45+3. - 11 m),
 0-3 Petković (67. - 11 m)

West Ham United – Rapid Wien 2-0

4. kolo, 4. studenoga:

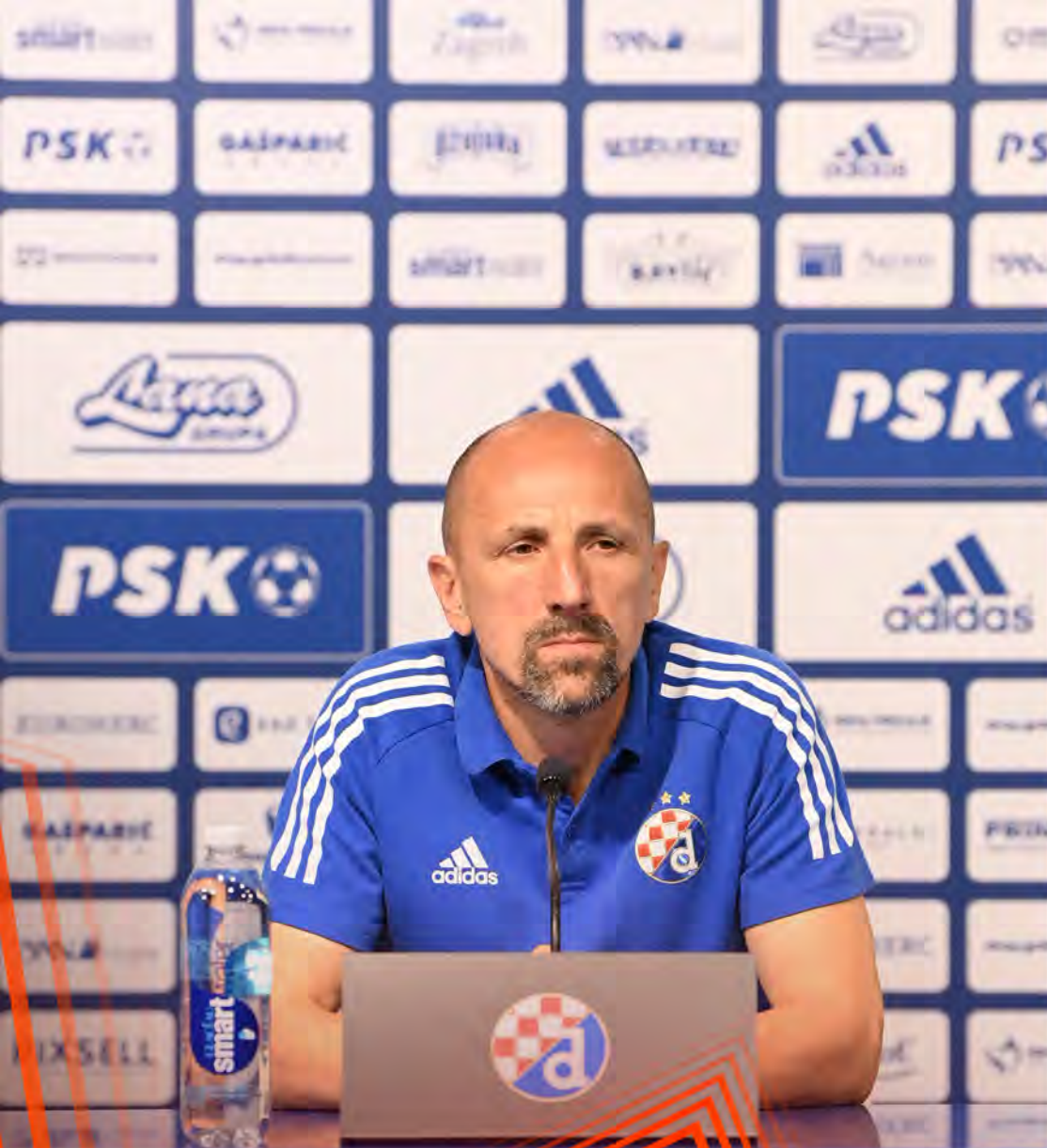
Dinamo – Rapid Wien
Genk – West Ham United

6. kolo, 9. prosinca:

West Ham United – Dinamo
Genk – Rapid Wien

REZULTATI I RASPORED

DAMIR KRZNAR

Dvostruka kruna na domaćoj sceni i plasman u četvrtfinale UEFA Europa lige uz nezaboravan preokret u uzvratu protiv Tottenhama u pobjedi s 3-0. Damir Krznar prošle je sezone, zajedno sa Zoranom Mamićem, vodio momčad do jedne od najuspješnijih sezona u klupskoj povijesti. S Dinamom je svojedobno blistao i kao igrač i kasnije kao čovjek struke. Krznar je s maksimirskim klubom u objema ovim ulogama osvajao trofeje i sudjelovao u Ligi prvaka. U plavome je dresu igrao devet godina, od 1995. do 2004. osvojivši pritom čak 14 trofeja, samo tri manje od klupskog rekordera Arijana Ademija.

Rođen je 10. srpnja 1972. u Zaboku. Prvoligaški je nogomet počeo igrati u Varteksu, a nakon tri sezone u udarnoj momčadi varaždinskoga kluba, pristupio je Dinamu u ljeto 1995. Njegov dolazak poklapa se s početkom stvaranja velike europske momčadi u kojoj je stekao i punu afirmaciju. Igrao je na mjestu lijevog bočnog, krasili su ga brzina, dobar dribling uz posebno izrađeni centaršut s lijeve strane. Sudjelovao je u europskim pohodima plavih devedesetih godina pri čemu se posebno ističu velike pobjede protiv Partizana s 5-0 u srpnju 1997. te protiv Porta 3-1 i Ajaxa u Amsterdamu 1-0 godinu kasnije kad je Dinamo izborio drugo mjesto u skupini Lige prvaka. Unatoč tome što su ga u karijeri pratile brojne i dugotrajne ozljede, za Dinamo je upisao dojmljivu statistiku odigraivši čak 310 utakmica. Upisao je i jedan nastup za hrvatsku reprezentaciju. Po odlasku iz Maksimira u ljeto 2004. pristupio je zaprešićkom Interu zajedno s tadašnjim mladim nadama Lukom Modrićem i Vedranom Ćorlukom. Inter je tada praktički do kraja natjecanja vodio trku za naslovom prvaka Hrvatske. Na kraju su bili doprvaci. Po završetku igračke karijere u siječnju 2010. preuzeo je mjesto trenera u Interovoj školi, a šest mjeseci kasnije postao asistent glavnoga trenera. Sredinom 2011. pristupio je Dinamu gdje je bio član stožera sljedećih pet godina. Krznar i trener Zoran Mamić krajem su kolovoza 2013., nakon odlaska Krunoslava Jurčića, zajedno privremeno vodili momčad u tri službene utakmice.

Od ljeta 2016. godine bio je Mamićev asistent u Saudijskoj Arabiji i UAE: prvo u Al Nassru u Riyadhu, potom u Al Ainu u Abu Dhabiju te u Al Hilalu u Riyadhu. S Al Ainom osvojili su naslov prvaka i Kup 2018. Iste godine igrali su i u finalu Svjetskoga klupskog prvenstva gdje ih je u Abu Dhabiju pobijedio Real Madrid predvođen bivšim Krznarovim suigračem Modrićem. Real je pobijedio 4-1.

Krznar je od lipnja 2019. do travnja 2020. bio na čelu Dinamove nogometne škole nakon čega je postao dio stručnoga stožera glavne momčadi, prvo kod trenera Igora Jovičevića i potom i Zorana Mamića. Od 15. ožujka 2021. preuzeo je vođenje prve momčadi.

Dinamo će u četvrtak na stadionu Maksimir ugostiti SK Rapid, a na konferenciji za medije svoja su očekivanja od susreta iznijeli trener **Damir Krznar** i igrač prve momčadi **Josip Mišić**.

- Pola puta u Europa ligi je iza nas. Naravno da je fokus prva sljedeća utakmica, a to je Rapid sutra. Vjerujem da ćemo prezentirati bolju igru nego u prvoj utakmici Beču. Vjera se temelji na energiji i radu momčadi, na izuzetnim odgovorima na sve zahtjeve u zadnjih tjedna-dva. Igrači su u dobrom raspoloženju, a dvije zadnje pobjede su nam izuzetno bitne. Svi uvjeti su s naše strane ispunjeni, nadam se da će nam to i sutrašnja utakmica pokazati.

Kakvo je stanje s ozljedama u momčadi?

- Situacija je već dulje vrijeme standardna, i dalje smo bez Ademija, Jurića i Čopa. Bojim se da nećemo imati ni Dilavera koji je na antibioticima zbog upale zuba tako da ćemo čekati odluku doktora hoće li biti na raspolaganju za ovu utakmicu ili ne. Ostali su svi zdravi i na raspolaganju.

Koliko je važno da su igrači s manjom minutažom sad u puno boljoj formi nego u prvoj utakmici?

- Sigurno da su neki igrači u zadnje vrijeme, posebno zbog brojnih izostanaka, isplivali u prvi plan. Važno je istaknuti da oni karakterno nisu odustajali i kad nisu bili u prvom planu. Pohvala našim kondicijskim trenerima i cijelom stručnom stožeru koji brinu i o 21. i 22. igraču. Fizički su dočekali tu svoju priliku izuzetno moćni. To je još jedan veliki plus za nas. Isticao sam i ranije da imamo 23-24 igrača koji mogu odgovoriti svakom zahtjevu, pokazuju to Gojak i Andrić s fantastičnim partijama, ali vjerujem da će tako nastaviti i drugi igrači koji vrijedno rade i čekaju svoju šansu.

Kakav Rapid sutra očekujete?

- Vjerujemo i strukturom i prezentacijom da će to biti sličan Rapid kao u Beču. U toj malo nagnutoj formaciji na lijevu stranu, s desnim krilom koje igra trećeg stopera. Ne vjerujem da će puno mijenjati, i zadnje dvoje utakmice su igrali na isti način. Dakle, očekujem sličan Rapid što se sustava igre tiče, a vjerujem da će isto tako biti trkački raspoloženi, agresivni, radni jer sigurno da im je ta pobjeda u prvoj utakmici dala krila. Na nama je da im mi ta krila na sličan način sa svojom boljom prezentacijom ovoga puta malo skrešemo.

Poruka navijačima?

- Treba uživati sutra. Trebamo istrčati na teren, uživati u izazovu utakmice, kao i u podršci koju momčad osjeća od početka prvenstva. Zahvaljujemo svim navijačima, Bad Blue Boysima i svima ostalima jer zaista osjećamo da imamo izuzetno veliku podršku. Na nama je samo da tu podršku opravdamo, da vratimo istom mjerom, da u čim više utakmica učinimo našim navijačima odlazak s utakmice veselim.

Josip Mišić

- Dočekujemo utakmicu u jako dobrom raspoloženju. U svlačionici je odlična atmosfera, na treninzima sve pršti od dobrih poteza tako da vjerujem u dobru utakmicu. Sigurno ćemo biti bolji nego što smo bili u utakmici u Beču. Možete očekivati puno bolji Dinamo. Nakon par loših rezultata imali smo pobjede u Kupu i u prvenstvu tako da smo u dobrom raspoloženju, to su bile jako važne pobjede za nas. Nema razloga da ne nastavimo dalje tako igrati. Znamo da smo u Beču nažalost baš podbacili, odigrali smo utakmicu dosta loše. Sad je vrijeme da budemo bolji. Imamo dozu respekta, ali imamo i snagu da pokažemo da smo bolja ekipa od njih.

Q&A

NEMA PREDAJE

ZAKLADA GNK DINAMO

Zaklada GNK DINAMO NEMA PREDAJE službena je zaklada Građanskog nogometnog kluba Dinamo.

Glavni ciljevi zaklade su promicanje jednakosti, jednakih mogućnosti i ravnopravnosti te pružanje pomoći na temelju socijalne solidarnosti. Dinamo je prvi hrvatski sportki klub koji je pokrenuo ovakvu zakladu.

Tri vrste programa: integracija osoba s invaliditetom, socijalna uključenost i socijalna solidarnost te razvoj mladih darovitih sportaša.

Područja:

- humanitarne aktivnosti
- financijska i druga pomoć socijalno ugroženim osobama
- promocija sporta i zdravog načina života
- integracija osoba s invaliditetom u nogomet i društvo
- suzbijanje stereotipa i diskriminacije prema bilo kojoj osnovi
- promocija jednakosti i ravnopravnosti
- sadržaji od značaja za klub i lokalnu zajednicu

Pokretanjem Zaklade Građanski nogometni klub Dinamo pokazuje, prije svega, svijest o svojoj ulozi u društvu i nogometu, kako u Hrvatskoj tako i u regiji.

Podržite rad Zaklade Nema predaje kao podupiratelji i stvorimo zajedno jednake mogućnosti za sve!

Više informacija na **www.zakladanemapredaje.hr**

Upalite kameru na svom pametnom telefonu kako biste skenirali QR kod. Kada kamera detektira kod, kliknite na notifikaciju koja se prikaže kako bi Vas odvela na naše stranice.

Arijan Ademi i Mislav Oršić uvjerljivi rekorderi

Dinamov kapetan Arijan Ademi ove je sezone osigurao svoj 10. ulazak u grupnu fazu Uefinih natjecanja. U tom je opusu četiri puta sudjelovao u UEFA Ligi prvaka, a ove će jeseni i šesti put sudjelovati u skupini UEFA Europa lige. Ademi je ujedno i apsolutni Dinamov rekorder: na vrhu je povijesne klupske ljestvice igrača s najviše nastupa u europskim natjecanjima. Do utakmice protiv Rapida u Zagrebu odigrao je 89 europskih dvoboja za maksimirski klub što je 13 više od prethodnoga rekordera Sammira. Na treće mjesto probili su se Dominik Livaković i Mislav Oršić, svaki s 53 nastupa pri čemu su preskočili Milana Badelja koji se zaustavio na 52.

Mislav Oršić vijori se na vrhu ljestvice najboljih Dinamovih strijelaca u povijesti europskih natjecanja, a još dvojica njegovih aktualnih suigrača imaju priliku primaknuti se vrhu. Oršić je zabio „okruglih“ 20 pogodaka i još je prošle sezone preskočio ranije rekordere Slavena Zambatu i Igora Cvitanovića koji su postigli po 15 golova. Na četvrtom je mjestu Bruno Petković s 14.

U navedenu statistiku uključujemo glavna natjecanja kroz povijest: Kup/Liga prvaka, Kup velesajamskih gradova/Kup Uefa/Europa liga i Kup pobjednika kupova.

Najviše pogodaka u europskim natjecanjima:

- 20 Mislav Oršić**
- 15 Slaven Zambata
- 15 Igor Cvitanović
- 14 Bruno Petković**
- 13 Sammir
- 13 El Arabi Hilal Soudani
- 11 Mario Mandžukić
- 11 Arijan Ademi**

Najviše utakmica u europskim natjecanjima:

- 89 Arijan Ademi**
- 76 Sammir
- 53 Dominik Livaković**
- 53 Mislav Oršić**
- 52 Milan Badelj
- 48 Edin Mujčin
- 48 Mihael Mikić
- 48 Petar Stojanović

ORŠIĆ I ADEMI

Dinamove utakmice protiv Rapida:

1920. PU;	Rapid – Gradjanski 3-2
1920. PU;	Gradjanski – Rapid 0-6
1920. PU;	Gradjanski – Rapid 1-4
1922. PU;	Gradjanski – Rapid 2-2
1932. PU;	Gradjanski – Rapid 0-3
1933. PU;	Gradjanski – Rapid 1-2
1936. PU;	Gradjanski – Rapid 4-1
1941. PU;	Rapid – Gradjanski 4-1
1949. PU;	Dinamo – Rapid 1-3
1949. PU;	Rapid – Dinamo 7-1
1951. PU;	Dinamo – Rapid 6-2
1952. PU;	Rapid – Dinamo 4-2
1953. PU;	Rapid – Dinamo 2-2
1971. KU;	Dinamo – Rapid 2-2
1971. KU;	Rapid – Dinamo 0-0
1979. PU;	Rapid – Dinamo 1-1
1984. PU;	Dinamo – Rapid 5-1
1985. PU;	Rapid – Dinamo 3-1
1991. PU;	Rapid – HAŠK Građanski 1-1
2000. PU;	Rapid – Dinamo 1-1
2002. PU;	Dinamo – Rapid 0-0 (3-1 pen)
2007. PU;	Rapid – Dinamo 1-1
2021. EL;	Rapid – Dinamo 2-1

*LP: Liga prvaka; KVG: Kup vel. gradova; KU: Kup UEFA; KPK: Kup pobjednika kupova; EL: Europa liga; PU: prijateljska

GNK Dinamo

GNK Dinamo najtrofejniji je hrvatski nogometni klub, a utemeljen je 26. travnja 1911. pod nazivom Prvi hrvatski građanski športski klub. U bogatoj je povijesti osvojio 62 trofeja. Pritom je upisao 32 naslova prvaka od čega 22 u Prvoj HNL, 23 pokala pobjednika Kupa od čega 16 u Hrvatskoj, šest Superkupova, a posebno se ističe trofej pobjednika Kupa velesajamskih gradova, natjecanja koje je kasnije preraslo u Kup UEFA, današnju UEFA Europa ligu: Dinamo je 1963. bio finalist, a 1967. i osvojio pokal. Maksimirski je klub ukupno 17 puta sudjelovao u skupinama europskih natjecanja: sedam puta u UEFA Ligi prvaka i 10 u UEFA Europa ligi. Pritom posebnu pažnju privlače drugo mjesto u skupini Lige prvaka u jesen 1998. i dva nedavna „europska proljeća“ u UEFA Europa ligi: osmina finala 2018/'19. i četvrtfinale 2020/'21.

U davno doba dok je klub nosio naziv Građanski nisu postojali kupovi koji bi obuhvaćali konkurenciju na cijelom Starom kontinentu pa su značajnu ulogu imale prijateljske utakmice. A, Građanski je tada pobijedio i Barcelonu na njezinu terenu, zabio pet golova Liverpoolu u Zagrebu, dvaput u tjedan dana pobijedio Juventus, nadigrao tri najbolja turska kluba u Istanbulu, odigrao 0-0 u prijateljskom ogledu protiv brazilske reprezentacije.

Purgeri su u to doba osvojili šest naslova prvaka, a kasnije nastavili pobjedničkim stazama i pod Dinamovim imenom kad su u četiri navrata osvojili državno prvenstvo. Mnogi će istaknuti da je u tom razdoblju zapravo pet puta bio prvak, ali mu naslov iz 1979. godine, iako sudski dodijeljen Dinamu, nije pripisan u arhivima FSJ.

Klub je od 2005. kreirao najdulju seriju trofeja, stvorio povijesne generacije igrača među kojima je i bivši maksimirski kapetan Luka Modrić, koji je niknuo u Dinamovoj školi i vinuo se do statusa najboljega nogometaša svijeta. Klub je zadržao kontinuitet lansiranja mladih igrača. Upravo se Dinamo nalazi u temeljima povijesnoga uspjeha hrvatske reprezentacije na SP 2018. U osvajanju srebra u Rusiji sudjelovalo je 14 igrača koji su prošli kroz Dinamo pri čemu su deseterica i poniknuli u njegovoj školi.

GNK DINAMO

Stadion Maksimir

Jedinstveni prirodni sklad parka i nogometne igre... U takvom je ambijentu još 1911. godine osmišljen, a godinu kasnije i proveden projekt gradnje sportskoga igrališta nadomak maksimirskoga parka. Park, Zoološki vrt i stadion, tri zagrebačka simbola smještena jedan do drugoga kao jedinstveni sklad prirode i sporta, postali su dio identiteta našega grada.

Gradnja stadionskog kompleksa počela je 1953. godine po projektu arhitekta Vladimira Turine. Stadion je građen u etapama, a u lipnju 2011. klupska je Uprava odlučila uložiti u gradsku imovinu pa je do 2013. obnovila dio kompleksa: postavila je nove sjedalice, grijani travnjak, sustav za automatsko navodnjavanje, umjetnu travu oko igrališta, moderni klupski hotel, svlačionice s vrhunskim uvjetima, kapelicu, brojna pomoćna igrališta s umjetnom travom na kojima trenira preko 500 mladih nogometaša iz Dinamove škole.

Travnjak je zasađen još 1951. i trajao je punih 58 godina, sve do 2009. i dvostrukoga koncerta grupe U2. Podloga nije izdržala dva uzastopna koncerta na punom stadionu, dan za danom, pa je uslijedila promjena travnjaka, a pritom ugrađeno i grijanje terena. Od ljeta 2018. na terenu je nova, hibridna podloga, kombinacija 70-postotne prirodne i 30-postotne umjetne trave.

Nažalost, nakon snažnoga potresa u Zagrebu i okolici 22. ožujka 2020. godine istočna tribina zbog sigurnosnih je razloga do daljnjega izvan funkcije.

STADION

GENK - DINAMO 0-3

Dinamo, gornji red: Mišić, Ademi, Lauritsen, Petković, Theophile, Livaković;
donji red: Oršić, Ivanušec, Franjić, Čop, Ristovski

SK RAPID WIEN

GRAD: Beč
OSNOVAN: 1897.
STADION: Weststadion
TRENER: Dietmar Kühbauer
WEB: skrapid.at

Bečki Rapid povijesno gledajući jedan je od najvećih sportskih brendova u srednjoj Europi. Počeci mu sežu još u pretprošlo stoljeće, oformljen je 1897. godine i s pravom ima reputaciju svojevrsnog nogometnog pionira u kontinentalnom dijelu Europe. Čak 33 naslova državnog prvaka i 15 osvojenih Kupova i te kako je dojmljiv učinak, ali u klupskoj memorabiliji posebno strši sezona 1984/'85. kad su dosegнули svoje prvo od ukupno dva europska finala. Rapid je izborio plasman u finale Kupa pobjednika kupova gdje im je suparnik na neutralnom terenu u Rotterdamu bio Everton predvođen tada jednim od najpopularnijih nogometaša svijeta, napadačem Garyjem Linekerom. Englezi su slavili s 3-1, a taj poraz, dakako nije mogao zasjeniti sve ono što je bečka družina učinila u cijeloj sezoni. Redom su izbacili Beşiktaş, Celtic, Dynamo Dresden, Dinamo Moskvu... Bila je to po mnogima najzanimljivija i najromantičnija generacija „rapidlera“, u momčadi su, uz ranije Dinamove legende Zlatka Kranjčara i Patra Bručića, blistali i znameniti austrijski napadač Hans Krankl kao i Čeh Antonín Panenka. Riječ je, dakako, baš o onom Panenki po čijem imenu danas poznajemo posebnu nogometnu fintu: on je bio tvorac ideje prema kojoj udarac s bijele točke izvodi laganim potkopavanjem po sredini gola čekajući da se vratar baci u stranu. Momčad je, dakako, u toj sezoni s klupe predvodio naš Otto Barić. Rapid je identičan doseg ponovio i 11 godina kasnije kad ga je u finalu istog natjecanja na terenu u Bruxellesu svladao PSG. Prethodno su „rapidleri“ preskočili Petrolul, Sporting, Dinamo Moskvu i Feyenoord. Rapid je u potrazi za svojevrsnim povratkom na slavne staze, a poseban motiv daje im podsjetnik da su zadnji naslov prvaka osvojili još 2008. godine.

SK RAPID WIEN

Dietmar Kühbauer

Datum rođenja: 4. travnja 1971.

Mjesto rođenja: Heiligenkreuz im Lafnitztal, Austrija

Igračka karijera:

Admira (do 1992.), Rapid (1992-1997.), Real Sociedad (1997-2000.), Wolfsburg (2000-2002.), Mattersburg (2002-2008.)

Trenerska karijera:

Admira II (2008-2010.), Admira (2010-2013.), Wolfsburg (2013-2015.), St. Pölten (2018.), Rapid (od 2018.)

Uskoro će otvoriti svoju četvrtu sezonu u aktualnom mandatu u Rapidu, a taj kontinuitet jasno sugerira da mu i čelnici, ali i navijači daju puno povjerenje. Svojom je energijom, oštrim gardom, emotivnim nastupima pridobio široke mase „rapidlera“, a i momčad je u međuvremenu izrasla iz pomalo suzdržane družine u oštrog i čvrstog takmaca. U igračkoj je karijeri nastupao zajedno s aktualnim trenerom Dianama II, Igorom Cvitanovićem, bili su tandem u Real Sociedadu koji je Kühbaueru bio prva od ukupno dvije inozemne stanice. Tri godine u Španjolskoj i potom dvije u njemačkom Wolfsburgu njegov su kompletan inozemni opus računajući i igračku, ali i trenersku karijeru. Najdulje je vezan upravo za Rapid kojem je posvetio punih pet godina karijere osvojivši naslov prvaka 1996. i Kup 1995. Bio je i važan kotačić momčadi koja je 1996. dogurala do finala Kupa pobjednika kupova. Trenersku je karijeru gradio u mladoj momčadi bečke Admire, ubrzo preuzeo i prvi sastav, a nakon epizoda u Wolfsburgu i St. Pöltenu prešao je u Rapid 2018. godine.

DIETMAR KÜHB AUER

POSJETI NAS
FanShop - Stadion
FanShop - Jurišićeva 2a
www.gnkdinamo.hr/shop

Zlatko Kranjčar
(1956. – 2021.)

Naš Cico i unser Zizo! Vječna spona dvaju klubova, legenda bečkih zelenih i zagrebačkih plavih, uvijek simpatičan, radostan, žongler željan štoševa i poteza... Takav je bio naš dragi Zlatko Kranjčar, koji nas je, nažalost, zauvijek napustio u ožujku ove godine.

U maksimirskom je klubu bio od svoje devete do 28. godine, dakle – gotovo puna dva desetljeća. Uz taj staž kasnije su se nadovezala i tri trenerska mandata na plavoj klupi.

Rođen je 15. studenoga 1956. godine u Zagrebu, za Dinamo je u razdoblju od svoje premijere u prvoj momčadi u koju ga je na proljeće 1974. uveo trener Mirko Bazić do zimske pauze u sezoni 1983/'84. odigrao 301 natjecateljsku utakmicu uz 121 pogodak. Dodamo li tome i prijateljske dvoboje, ukupna je brojka 556 odigranih utakmica i 256 golova čime drži peto mjesto na ljestvici igrača s najviše nastupa u klupskoj povijesti.

Za sebe je govorio da je s Dinamom u igračkoj karijeri osvojio dva naslova prvaka: onaj iz 1982., ali i tri godine ranije kad je sudskom odlukom u „slučaju Tomić“ plavima pripao pokal za 1979., ali taj naslov nije uveden i u arhivu nogometnoga Saveza. Dvostruki je osvajač Kupa za 1980. i 1983. godinu.

Ipak, i njegovu karijeru, ali i cijelu generaciju obilježila je Dinamova proljetna renesansa. Kranjčar je propustio jesenski dio natjecanja jer je bio na služenju vojnog roka, ali je upravo on bio motor koji je u proljetnoj polusezoni lansirao plave prema naslovu: u 17 je nastupa postigao 12 pogodaka!

Dinamo je napustio na proljeće 1984. i prešao u bečki Rapid s kojim je osvojio dva naslova austrijskoga prvaka, 1987. i 1988., te tri naslova pobjednika Kupa, 1984., 1985. i 1987. Štoviše, s Rapidom je 1985. godine bio finalist Kupa pobjednika kupova. U finalu ih je svladao engleski Everton.

Nekoliko je osnovnih "lajt motiva" Kranjčarove dojmive karijere, kako igračke tako i trenerske: a) jedan je od glavnih autora Dinamova furioznog proljeća 1982. godine; b) bio je motor bečkoga Rapida na putu do finala Kupa pobjednika kupova;

c) bio je kapetan u prvoj utakmici hrvatske reprezentacije u modernoj povijesti; d) u trenerskoj je ulozi vodio maksimirski klub do dvije dvostruke krune upisavši uz to još jedan naslov prvaka; e) dvaput je uveo Dinamo u skupinu Lige prvaka; f) u trenerskoj je ulozi predvodio Zagreb do naslova prvaka 2002. godine; g) kao izbornik odveo je reprezentaciju na Svjetsko prvenstvo 2006. godine u Njemačkoj.

ZLATKO KRANJČAR

Petar Bručić

Nekad popularni maksimirski bek, krilo, vezist, plavi univerzalac Petar Bručić, jednako je vješto plesao i u zelenom dresu i prometnuo se u povijesnu figuru i zagrebačkoga i bečkoga kluba. U Dinamu je proveo sedam sezona, odigrao ukupno 388 utakmica, potpisao naslov prvaka 1982. kao i onaj (ne)priznati pokal tri godine ranije iz famoznog "slučaja Tomić" kad je Dinamu sudskom odlukom pripao trofej, ali mu nije upisan u arhivu Saveza. Pritom je dodao i pokal pobjednika Kupa 1980.

Bručić je bio jedna od najvažnijih karika u nezaboravnim Dinamovim sezonama, u lovu na pokale u smiraju sedamdesetih i početkom osamdesetih godina.

Samo za ilustraciju, maksimirski je trener Miroslav Ćiro Blažević prije dolaska Crvene zvezde silom (ne)prilika povukao Bručića iz njegove uobičajene pozicije u upražnjenu ulogu lijevoga beka. Bilo je to nezaboravno proljeće 1982. godine kad je u plavome dresu plijenio neumornom trkom i izdržljivošću. Bio je jedna od ključnih figura u pobjedi protiv "crvemo-bijelih" s 3-0, a već u sljedećoj utakmici asistirao Velimiru Zajecu za vodstvo protiv hajduka u Splitu u pobjedi plavih s 2-1.

U redove plavih došao je 1975. kao 22-godišnjak iz vinkovačkog Dinama, današnje Cibaliye. Odmah po osvojenom naslovu Bručić je 1982. preselio u bečki Rapid i već se u svojoj prvoj sezoni sa zelenima zavijorio na vrhu ljestvice austrijskog prvenstva. U pet bečkih godina gdje je u Rapidu igrao uz Kranjčara, i to pod paskom trenera Otte Barića, potpisao je dva naslova prvaka, četiri Kupa i plasman u finale tadašnjeg Uefina Kupa pobjednika kupova.

PETAR BRUČIĆ

OTTO BARIĆ

Otto Barić
(1933. – 2020.)

Gospon Otto i Herr Otto... I baš ga takvim pamte nogometni kibici i u Austriji i u Hrvatskoj. Naš dragi, nezaboravni Otto Barić, popularni maksimirski trener i izbornik hrvatske reprezentacije, zauvijek nas je napustio u prosincu prošle godine u svojoj 88. godini. Punih je sedam godina bio član mladih uzrasta kluba, još iz doba Gradjanskog pa sve do 1952., trenirao ga je i znameniti Marton Bukovi. Vratio se u ljeto 1979., i to baš u ulogu – učitelja mladih nogometaša. Preuzeo je tada mjesto šefa nogometne škole Hitrec-Kacian. Seniorsku je momčad plavih vodio samo u jednoj sezoni, ali i to mu je bilo dovoljno za dva trofeja: naslov prvaka osigurao je čak četiri kola prije kraja natjecanja, a ubrzo potom dodao i pokal pobjednika Kupa zaokruživši dvostruku krunu. Plave je u obranu naslova poveo u ljeto 1996. godine i odmah upisao rekord: u furioznom preletu kroz HNL osvojili su 21 bod više od drugoplasiranoga Hajduka. I to uz dojmljivih 90 postignutih pogodaka što je u prosjeku bilo točno tri po utakmici. Gol-razlika bila je 90:23. Osvojio je čak 90 posto bodova.

Rođen je 1933. godine u austrijskom Blasnitzenu u Koruškoj. Većinu je trenerske karijere proveo u Austriji, Hrvatskoj i Njemačkoj. Prvi trofej osvojio je u tada jakom Wackeru iz Innsbrucka s kojim je dohvatio naslove prvaka 1971. i 1972. Potom je vodio LASK nakon čega se vratio u Hrvatsku pa NK Zagreb uveo iz druge u prvu ligu. Bio je izbornik amaterske reprezentacije 1977. i 1978. godine, a upravo u to vrijeme stvorio temelje za uzlet vinkovačkog Dinama, današnje Cibaliye, koji je uvelike na Barićevoj platformi kasnije izborio povijesni ulazak u prvu jugoslavensku ligu. Uslijedio je cijelo desetljeće i pol u Austriji s kratkim "izletom" u Njemačku. Vodio je Sturm iz Graza gdje su igrali raniji maksimirski nogometaš Zvonko Breber i prethodni Zagrebov napadač Božo Bakota. U bečkom je Rapidu trenirao dvojicu znamenitih Dinamovih igrača: Zlatka Kranjčara i Petra Bručića. Zanimljivo je da je desetak godina kasnije, preuzimajući ulogu Dinamova trenera, na klupi naslijedio upravo – Kranjčara. S Rapidom je 1985. godine bio finalist Kupa pobjednika kupova gdje ih je svladao Everton, a u dva je mandata na klupi bečkoga kluba osvojio naslove prvaka 1983., 1987. i 1988. i pokal pobjednika Kupa 1983., 1984., 1985. i 1987. Imao je potom epizodu u Stuttgartu, kasnije vodio i Sturm u drugom mandatu potom Vorwärts Steyr nakon čega je uslijedilo zlatno razdoblje u Salzburgu. Klub je tada bio popularan pod nazivom Austria Salzburg, a 1994. godine bili su finalisti Kupa UEFA pri čemu ih je zaustavio milanski Inter. To je ujedno bio i najveći uspjeh u klupskoj povijesti. Sezonu kasnije Barić je uveo Salzburg u Ligu prvaka i to je bio jedini nastup ovoga kluba u elitnom europskom klupskom natjecanju sve do 2019. godine.

Bečki zeleni i zagrebački plavi: prvi dvoboj prije 101 godinu

Još je u „drevnoj“ povijesti značajno bilo prvo gostovanje Gradjanskog u Beču. U povijesnoj utakmici protiv Rapida u svibnju 1920. purgeri su gostovali protiv možda najbolje momčadi srednje Europe. U tijesnoj utakmici Rapid je pobijedio s 3:2. Baš je ta utakmica na neki način pokazala i duh Gradjanskog koji je lijepo opisan u spomenici kluba izdanoj 1938. godine. Tekst ukratko oslikava i razdoblje na kraju Prvoga svjetskog rata:

„Internacionalni saobraćaj bio je dosta skučen. Bojkot centralnih vlasti bio je još uvijek na snazi i igranje s bečkim i peštanskim klubovima stoga nemoguće. Gradjanski kao prvi evropski klub probija bojkot i odlazi u Beč, da odmjeri snagu s tadanjim divom, Rapidom. Gradjanski ulazi dakle u historiju nogometa kao prvi nosilac ideje mira i visokog etičkog shvaćanja o svrsi i cilju sporta.“

Rapid—Gradjanski 3 : 2

POVIJESNI ŠTIKLECI

SPORTKLUB »RAPID« WIEN

Titl.

ÖSTERREICHISCHER MEISTER
1912, 1913, 1916, 1917, 1919, 1920, 1921, 1923, 1929, 1930, 1935

WIENER CUP SIEGER
1919, 1920, 1927

FINALIST IM "LA COUPE DE L'EUROPE CENTRALE" 1927, 1928
SIEGER IM "LA COUPE DE L'EUROPE CENTRALE" 1930

WIEN, 13. März 1937

S. K. "Gradjanski",

Zagreb.
Ilica 82

Anlässlich Ihres Jubiläums drängt es auch mich als alten Freund des "Gradjanski" meinen lieben Sportfreunden in Agram die herzlichste Gratulation zu übermitteln.

Schöne Jugenderinnerung ist mir die alte Zeit, als viele kroatische Studenten in Wien als verbissene Rapidanhänger den Aufstieg unseres Klubs miterlebten und auch viele kroatische Künstler allen voran mein Freund Prof. Milan Graf und Pipo Zec nach den Wettspielen in unserem Klubheim den Spielern und Anhängern durch ihre Kunstvorträge freudige Stunden bereiteten. Auch unserem gemeinsam Freund Redakteur David Weiss sind wir zu grossem Dank verpflichtet, weil gerade er es war, der die ersten sportlichen Veranstaltungen in Wien und Agram zwischen "Gradjanski" und dem Sportklub "Rapid" zustande brachte. Unsere alten Spieler erinnern sich noch heute gerne der schönen Stunden, die sie beim ersten Auftreten unserer Mannschaft in Agram hatten, wo jeder Spieler als Gast bei einem Funktionär des "Gradjanski" untergebracht war und vorzüglich bewirtet wurde. Das war eben noch eine ideale Fussballzeit, wo Funktionär und Spieler in erster Linie das Wohl ihres Klubs vor Augen hatte.

Inzwischen hat sich der Jugoslawische Fussballsport ganz gehörig entwickelt, er ist ein würdiger Partner in Mittel-Europa geworden und freut es mich ganz besonders, dass Jugoslawien heuer bereits am Mitropa-Cup teilnimmt und bin auch überzeugt, dass er in dieser Konkurrenz eine sehr gute Rolle spielen wird.

Erfreulich ist weiters die Tatsache, dass gerade heuer wieder "Gradjanski" die führende Stellung im Jugoslawischen Fussballsport einnimmt und hoffe ich auch, dass sich die Zukunft ebenso glanzvoll gestalten wird, wie es die Gegenwart ist. Dies wünsche ich "Gradjanski" in alter aufrichtiger Freundschaft

Alfons Schönauer

Sektionsleiter des S. C. "Rapid"

Zagrebački klub vodila su osmorica znamenitih austrijskih trenera: Karl Heinlein (igrač-trener od 1919. do 1921.), Franz Mantler (igrač-trener od 1923. do 1924.), Richard Kohn „Little Dombi“ (od 1924. do 1925.), Josef „Seppi“ Brandstetter (od 1926. do 1927.), Johann Hans Strnad (od 1930. do 1931.), Robert Haftl (od 1931. do 1932.), Otto Toni Ringer (1935.) i Karl Mütsch (1948.). Heinlein i Mantler bili su ujedno i treneri, ali i igrači koji su nosili cijelu momčad.

Punih 16 godina igrao je za Rapid, a odmah po završetku igračke karijere postao trener – Gradjanskog. Raniji austrijski reprezentativac Josef Seppi Brandstetter uskočio je u trenersku ulogu purgerskoga kluba nakon osvajanja naslova prvaka 1926. kojeg je dohvatio Mađar Imre Pozsonyi, raniji trener Barcelone.

Dvojica su „rapidlera“ imali značajnu ulogu u momčadi Gradjanskog u lovu na prvi, povijesni naslov prvaka 1923. godine. Popularni half Rudolf Rupec još su igrao je u juniorima Rapida dok su mu roditelji bili na radu u Austriji. Kasnije je zaigrao i za prvu momčad pa čak upisao i 10 nastupa za austrijsku reprezentaciju. Kasnije je pristupio Gradjanskom, a promijenio je i dres reprezentacije. Bečanin Franz Mantler, kojeg su u Zagrebu od milja zvali Franjo, također se formirao u Rapidu. Po dolasku u Hrvatsku prvo je nastupao u Hajduku, a purgerima je pristupio uoči turneje u Španjolskoj 1922. godine. Posebno je zablistao na novoj turneji godinu kasnije, također u Španjolskoj, kad je Gradjanski pobijedio Barcelonu s 1-0. S purgerima je osvojio tri naslova državnog prvaka, a plavi dres nosio je gotovo 10 godina. Kasnije je nakratko bio igrač-trener, a potom i trener juniora. Značajnu je ulogu imao još jedan Austrijanac, Viktor Götz.

U temeljima prvoga purgerskog naslova iz 1923. godine bio je Bečanin Karl Heinlein. U Gradjanski je došao u ljeto 1919. godine, bio je učitelj nogometa, raniji austrijski reprezentativac. On je zapravo oblikovao momčad koja je ubrzo nakon njegova odlaska osvojila naslov 1923. Taj je uspjeh potpisao engleski trener Arthur Gaskell koji se uvelike naslonio upravo na Heinleinovo naslijeđe.

U povijesti međusobnih ogleada ovih dviju momčadi posebnu je pažnju privukao dvoboj iz 1936. godine neposredno po dolasku znamenitoga mađarskog trenera Martona Bukovija. Prvo ozbiljnije iskušenje s Gradjanskim bila je utakmica protiv Rapida koji je tada bio temelj austrijske reprezentacije, popularnog „wunderteama“. Gradjanski je pobijedio zelene s 4-1, a samo dva mjeseca po Bukovijevu dolasku u Zagreb svladao i veliki Liverpool s 5-1.

U modernoj povijesti plavih i zelenih najveću su pažnju, dakako, privukli treneri Otto Barić i Vlatko Marković, a uz njih svojim plesom na terenu prvo Tomislav Knez, a kasnije Zlatko Cico Kranjčar, Petar Bručić, Mladen Munjaković, Kostarikanac Hernan Medford, potom i Mario Tokić, Mario Bazina, znameniti njemački vratar Georg Koch, tada mladi napadač Matej Jelić...

Dvojica su trenera u povijesti vodili Rapid i Dinamo: Otto Barić i Vlatko Marković. Zanimljivo je da je svaki od njih vodio bečku momčad u dva mandata i to naizmjenično: tri godine Barić, jednu Marković, potom dvije Barić i još jednu Marković.

Rudolf Rupec

Franz Mantler

Josef Brandstetter

POVIJESNI ŠTIKLECI

